

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Којим речима, браћо и сестре, да опишемо и прославимо светог владику Николаја? Шта има што није речено за њега и о њему? Не само од кад је проглашен за светитеља него од кад зна за себе и он и србски народ од кад зна за њега. Још као млад кад се вратио са студија у Београд он је својим беседама до тада нечувеним и невиђеним запалио Београд и целу Србију. Једним новим духом надахнуо, једним новим речником приближио Јеванђеље Христово србском човеку. А тек његова дела силна и многа које је написао и оставио иза себе. Сва она говоре о једноме, као што каже и његов тропар, *ӣро̄ѡведниче васкрсло̄ѡа Христ̄ѡа*. Јер сва његова наука, све његове проповеди, све његове књиге, све његове духовне песме које певамо на литургијама говоре у ствари о васкрсломе Господу. Не само његова докторска дисертација, јер на томе је докторирао, него и све остало до последње његове књиге *Једини човекољубац*. Почео је са Господом Христом и завршио са Господом Христом и цео живот провео са Господом Христом. Зато је њега Господ прославио више од било кога у србском роду одмах после светога Саве. Свети Сава је највећи светитељ рода нашега а други иза њега је свети владика Николај. Колико дивних беседа је изговорено њему у спомен, на парастосима у Лелићу од стране преподобног Јустина Ћелијског! Сваке године о његовом дану упокојења, кад се вршио парастос у Лелићу, тада је беседио и отац Јустин. И тада је изрекао све оно што је могло и требало да се каже о светом владици Николају. Почев од првога парастоса он је за оца Јустина био свети владика Николај. И ако га је Црква прогласила недавно, канонизовала и увела у ред светитеља, али за оца Јустина он је био свети владика Николај од првога часа после његовог представљења у Господу.

Данас светог владику Николаја сигурно да прослављају и помињу у многим црквама србскога народа и у домовини и у расејању. Ко није чуо за светог владику Николаја? Ко није прочитао ништа од светог владике Николаја? Нема таквога Србина! И они који га верују и они који га не верују сви су чули за име тога Божијега човека – светог владику Николаја. Ево и ми данас сабрани у овоме маломе храму посвећеном његовом имену, њему који је обнављао Србију, подизао многе храмове, обнављао манастире, ето ми прослављамо у овој малој нашој катакомби. Никакво чудо није браћо и сестре, јер владика Николај је поред тога што је био велики богослов, што је био, како каже отац Јустин, тринаести апостол србскога народа и пети еванђелиста, он је био и велики мученик, велики исповедник и страдалник за Господа Христа. Како рече ова задња песма о светом Николају да је у Дахауу тамо сведочио и пострадао у злогласном логору за време Другог светског рата. Он је и тамо био, и он је био изгнаник из своје земље из свога рода и душу своју предао Господу своме у туђини у далекој Америци. И после више од тридесет пет година његове свете мошти вратиле су се у његову домају, у његову отаџбину и данас почивају у његовој задужбини у родном селу Лелићу његовоме. Свети владика Николај браћо и сестре, што је год говорио, што је год писао све је то суво злато, златник до златника, бисер до бисера. Нема речи његове која нема дубоки смисао и која се данас не препричава и не сведочи о његовим речима. Ето о томе великом човеку није лако говорити па и на оваквоме слављу као што је ово данас.

Нека би Господ молитвама светога владике Николаја и осталих светитеља из рода нашега дао и нама снаге да идемо његовим путем, да исповедамо васкрслога Христа као што је он исповедао и прослављао да бисмо се удостојили да будемо са

њим у Небеској Србији тамо где је данас највеће славље, јер тамо сви србски светитељи и остали угодници Божији славе и прослављају светог владику Николаја. Да бисмо се и ми нашли са њима тамо и да славимо заједно чудесног и васкрслог Господа Христа сада и увек и у векове векова. Амин.

Нека је срећна и Богом благословена ова слава оцу нашем Небојши који се потрудио да припреми ову богомољу овде, малену, скромну али пуну Духа Светога, пуну благодати Божије која ето окупља и храни нас све духовно.